

Pau i bé

En 1209, el papa Innocenci III va autoritzar la creació de l'orde franciscana. Des del principi, el seu fundador, Sant Francesc d'Assís, ens va traslladar una ja universal salutació: "pau i bé".

Dues breus paraules que signifiquen molt. La pau, imprescindible per a la convivència i el desenvolupament dels éssers humans. I el bé com la més desitjable de les formes de comportament humà. No hi ha pau sense bé, no hi ha bé sense pau. Des de pràcticament el nostre naixement com a poble de mans del rei Jaume I en 1274, forma part de la nostra història comuna l'orde de Sant Francesc. En 1593, en l'antic convent del Rosari, hui del nostre patró, Sant Pasqual. Des de 1878, en el convent del Carme.

En 1969, i continuant el seu compromís amb la nostra ciutat, es va fundar la parròquia. Aquesta setmana hem celebrat junts el 50é aniversari de la parròquia. Allí es van casar els meus pares, Pepe i Pilar. Del seu amor vam nàixer els meus dos germans i jo i ací vam ser batejats. Vam créixer i vam prendre la primera Comunió. Ens van confirmar en l'adolescència. Vam participar en moltes activitats antonianes. Ens vam emocionar la Nit de Reis, acompanyant Melcior, Gaspar i Baltasar en el repartiment de regals i d'il·lusió. També en la parròquia vam acomiadar als meus avis i, fa molt poc temps, a la meua àvia Concha. Ahir mateix, la parròquia acollia l'adéu a Dolores i vam acompanyar el meu company Javier Serralvo i la seua família en el comiat.

Molts dels moments més importants de la meua vida, de la meua família i dels meus amics han transcorregut al voltant de la nostra parròquia franciscana. En el barri de l'Hospital, on va transcórrer la meua infància entre la capella del Crist de l'Hospital, el convent de les dominiques i l'església dels franciscans.

La parròquia com a centre de compromís i amor, benvinguda al nounat, educació en els valors cristians, caritat i solidaritat, creixement, comiat dels nostres éssers estimats i amics.

Tenim ara l'oportunitat, i per això la nostra col·laboració des de l'Ajuntament, d'aprofitar aquest 50é aniversari per a recordar, posar en valor i agrair a tots i totes els que durant aquests anys han fet possible la vida de la fraterna família franciscana de Vila-real.

Dilluns passat, amb el testimoniatge especial del pare provincial Juan Carlos Moya Ovejero, vaig entregar en nom de tota la ciutat, com a alcalde, un reconeixement al guardià del convent i rector, el pare Francesc Costa. Davant de tots els presents, i dels pares Mariano, Lluís i Miquel, i amb un record especial a un dels meus més benvolguts mestres, el pare José María.

És tan sols un humil gest de gratitud perquè ens reafirme i anime a tots a continuar treballant per la pau i el bé.